

LEA FATUR:

V BURJI IN STRASTI.

POVEST.

(DALJE.)

V.

Misli pa mu preletijo
tesno sobo in hitijo
do domače vasiče,
do preljube rodice.

očitnice so hitro minile. Dijaku je prišel dan ločitve od domače vasi. Težko se je odpravljaj. Domača vas! V njej je bila vsa poezija njegovega življenja. Skrbni oče, dobra mati in ljubka črnooka. Junaško se je držal Vinko, ko je zlagala mati s solznimi očmi perilo v kovčeg, ko je polnila dva koša, enega za sina, drugega za gospodinjo. Vendar — ko je stal voz pred hišo, ko ga je objela mati zadnjikrat in priporočila Bogu, ko so se zaiskrile Lucine oči in je udaril hlapec z bičem — tedaj so se orosile tudi njegove prijazne oči.

Bilo je tudi tako lepo doma. Mati ga je že pri zajtrku izpraševala, kaj naj mu skuha za kosilo. V omari so ga čakale dobrote, katerih se dijak nikoli ne brani. Dan mu je potekal brez vse skrbi in boli. Tam v Ljubljani pa ga pokliče zjutraj zgodaj osorni glas gospodinje, porogljivo ga pogledajo z mize Virgil, Ovid, Homer! In v šoli večni strah — komaj si odprl usta — modro si

zinil, pa že jo imaš — dvojko. In ko prideš iz šole, ne srečaš materinega ljubečega pogleda — rezki glas gospodinje te izprašuje, kako je bilo v šoli. Tudi materine vedno odprte omare ni, kosila ni, da bi izbiral dijak — mora biti skromen in zadovoljen z vsem... In kje so Lucine oči, kje njen srebrni smeh? Težko dijaku v takih okoliščinah! Padale bodo dvojke, slišal bode opomine, preden se bode zopet zavzel in vtopil v vso gimnazijsko modrost. Res, težko je dijaško življenje, zato slava s trdom priporjeni učenosti: slava njim, ki so se prerili brez spotikljaja od prve do osme šole in so zadobili slednjič mature lavorjev venec!

Take misli so spreletale nekoliko raztresene dijakove možgane, ko so brzeli konji proti Globovniku. A se jim ni imel časa vdajati, saj je sedel oče zraven njega in mu dajal po navadi očetov dobre nauke. Fant je poslušal in obetal. Ljubil je moža, ki se je žrtvoval, da pribori sinu boljšega kruha. Žal, da uvaža le malo dijakov zlate nauke očetov!...

Prišli so do klanca. Hlapec je ustavil in zavil zavoro. Vozil je počasi po nevarni strmini. Sedaj je popravljena cesta, zasut Globovnik, takrat pa se je bilo kaj lahko ponesrečiti v dol. Počasi so prišli doli, hlapec